

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/30/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416204419
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4416204419.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Eriky Madarászovej, v právnej veci navrhovateľky: M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX/X, XXX XX G., proti odporcovi: K. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. 6, XXX XX, XXX XX G., o určenie výživného na manželku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16C/107/2016-92 zo dňa 28.09.2016 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh, ktorým navrhovateľka žiadala uložiť odporcovi, jej manželovi, povinnosť prispievať na jej výživu sumou 300 eur mesačne od februára 2016. Toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 71 ods. 1,2, § 75 ods. 1,2 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Návrh na určenie výživného súd nepovažoval za opodstatnený s odôvodnením, že odporca nemá dostatočné príjmy na to, aby mohol platiť manželské výživné. Uviedol, že navrhovateľka sa domáhala výživného od februára 2016, odkedy s odporcom nežijú v spoločnej domácnosti, no návrh doručila súdu dňa 15.03.2016, a preto návrhu v časti týkajúcej sa výšky výživného od februára 2016 do 15.03.2016 v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine nemohol vyhovieť. Súd konštatoval, že účastníci v r. 1997 uzavreli manželstvo, ktoré stále trvá, pretože konanie o rozvod manželstva vedené na pod sp. zn. 7P/244/2016 na základe návrhu navrhovateľky stále prebieha. Z manželstva pochádzajú tri deti, K. M., nar. XX.XX.XXXX, S. M., nar. XX.XX.XXXX, a K. M., nar. XX.XX.XXXX. Manželia nežijú spolu od februára 2016, kedy navrhovateľka odišla k rodičom, ktorí poberajú len starobné dôchodky, uhrádzajú nevyhnutné mesačné výdavky na bývanie a rovnako poskytujú starostlivosť i mal. synovi účastníkov, S., ktorý polovicu času z mesiaca býva u nich. Navrhovateľka požívala alkoholické nápoje, kvôli tomu bola liečená aj hospitalizovaná. Pre jej správanie došlo k zastaveniu vyplácania rodičovského príspevku na mal. syna K., pretože peniaze prepila. Ona nemá zdravotné problémy, pre ktoré by sa nemohla zamestnať, čoho dôkazom je to, že si našla prácu, avšak pracovný pomer ukončila po týždni dohodou s odôvodnením, že jej práca nešla, mala zdravotné problémy vzhľadom na operáciu nohy a príjem bol nízky. Nepodala si ani žiadosť o sociálne dávky a situáciu neriešila. Odporca je zamestnaný v Nových Zámkoch a v zmysle potvrdenia zamestnávateľa za rok 2015 za mesiace máj 2015 až december 2015 mu bola vyplatená čistá mzda vo výške 67,64 eura mesačne a za obdobie od januára 2016 do marca 2016 vo výške 103,92 eura mesačne. Odporca vypovedal, že je schopný mesačne si privyrobiť okolo 100 eur a zároveň poberá prídavky na 2 mal. deti. Zo svojho príjmu uhrádza mesačné zálohové platby na elektrinu vo výške 40 eur a zo zvyšku zabezpečuje starostlivosť o dve mal. deti. Keďže navrhovateľka na výživu detí neprispieva, súd konštatoval, že všetky výdavky uhrádza odporca, a preto mu nezostanú prostriedky na to, aby mohol prispievať ešte aj na jej výživu. Navrhovateľka teda nepreukázala, že

by odporca mal vyšší príjem a v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno. S prihliadnutím na to, že nepožiadala o sociálne dávky a ak nejaké finančné prostriedky aj mala, požívala alkoholické nápoje. Jej pričinením došlo k nepriaznivej finančnej situácii v rodine na rozdiel od odporcu, ktorý je zamestnaný a snaží sa brigádnicke si privyrobiť, pričom sa stará o ich dve maloleté deti. Preto súd návrh nepovažoval za opodstatnený.

2. O trovách konania súd rozhodol tak, že ich náhradu úspešnému odporcovi nepriznal, pretože si ich neuplatnil a ani mu žiadne nevznikli. Tento výrok rozsudku odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá žiadala o priznanie výživného podľa jej návrhu. Uviedla, že odporca si kúpil ďalšie auto a keďže sa vyhýba exekúcii, dáva si ich písať na svoju matku. Podľa nej klame štát a krivo vypovedal o svojom zárobku.

4. Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je na podklade záverov z vykonaných dôkazov vecne správny. Preto tento rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 v spojení s § 470 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením vo výroku o zamietnutí návrhu na výživné, pretože svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými, správne aplikovanými ustanoveniami Zákona o rodine, na ktoré aj odvolací súd poukazuje. Navrhovateľka ani v odvolaní neuviedla žiadne také skutočnosti, pre ktoré by odvolací súd mohol prijať iný záver, než aký prijal súd prvej inštancie. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľka už nie je na rodičovskej dovolenke a je schopná sama sa živiť. Nie je teda odkázaná na výživné od manžela, u ktorého nebol preukázaný ani dostatočný taký príjem, z ktorého by popri vyživovaní dvoch maloletých detí mohol eventuálne výživné navrhovateľke hradiť. V podrobnostiach preto odvolací súd poukazuje na dôvody uvedené v prvoinštančnom rozsudku.

7. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorému by podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP patrila náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania. Podľa obsahu spisu mu však žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že sa mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

8. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).